

Ik diende bij VSQ2 rond 1965. De Commandant was W.F van de Heuvel.
Mijn divisie chef was waarnemer Lt2oc Kees Verheij, oom van de fiddelaar Emmy.

In die tijd was ik nog een beetje speels en werd daar voor ook soms gecorrigeerd door de commandant

Kleine misstapjes kon je goed maken bij de schipper Majoor Smit, bijnaam "Snipe", die had hij gekregen in Engeland tijdens WW2. Hij was toen tevens boordschutter.

Het kostte je gemiddeld een knaak. Die werd gespaard voor een blindengeleidehond.

Op een dag was ik behoorlijk laat op het squadron verschenen. Zo laat, dat de schipper het nodig vond dat ik me melde bij mijn divisie chef.

Zo geschiedde.

"Waarom was je zo laat Jan Vroege?" vroeg hij. "Mijn opoe (overgrootmoeder) is overleden meneer".

"OK gecondoleerd".

Het drong plotseling tot mij door dat ik deze uitvlucht al eerder had gebruikt.

Gelukkig wist hij dat niet meer dacht ik nog. Ik vergiste me.

Ik was bijna bij de deur toen hij mij narietep "Jouw Opoe gaat nog al eens dood hé Vroege?"

Die was raak!!. Ik realiseerde me plots dat ik over de rug van mijn opoe zaliger, die ik trouwens nauwelijks heb gekend, mijn straf had weten te ontlopen.

Met gemengde gevoelens liep ik naar de crewroom. De commandant had mij niet beter kunnen straffen.